



УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архієпископ Києво-Галицький

Вих. ВА 23/080

Аркуш 1 із 4-х

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ
БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

Високопреосвященним і преосвященним владикам,
всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черницям, дорогим у Христі мирянам
Української Греко-Католицької Церкви

Христос воскрес!

*Зберігши цілими печаті,
воскрес Ти із гробу, Христе,
що ключів Діви не порушив у різдві Твоім,
і відчинив нам райські двері.
Пісня 6 Канону Пасхи*

Дорогі в Христі!

Знову ми святкуємо Пасху Христову серед неймовірного терпіння, пов'язаного з жахіттям відкритої війни. За минулий рік стільки болю і травм, стільки депортованих і поранених, полонених і зниклих безвісти, покалічених у кожному куточку України та в різних країнах нашого поселення! Стільки загиблих – наших батьків і матерів, братів і сестер, синів і дочок – засіяли своїми тілами, немов життєдайним зерном, нашу землю, українські чорноземи! Деколи ми вже просто з болю взиваємо до Господа: «Боже мій, Боже мій, чому мене покинув? Стоїш далеко від спасіння мого, від слів мого зойку» (Пс. 22, 2). Цими словами також молився наш Спаситель, розп'ятий на хресті. Та сьогодні, у це світле й радісне свято Воскресіння і життя, відкривається перед нами велике таїнство перемоги – радості над смутком, правди над неправдою, слави над наругою і знущанням, світла над темрявою, добра над злом, життя над смертю. Розп'ятий Господь живе! Добрий Пастир, замучений на смерть, царює повік! Христос воскрес – радість вічна!

Зберігши цілими печаті, воскрес Ти із гробу, Христе...

Шукати зцілення важко, коли на нашому тілі й нашій душі ятряться глибокі рани. Говорити про радість воскресіння нелегко, коли скрізь бачимо терпіння і смерть. Але зауважмо, що тіло воскреслого Ісуса, якого ми зустрічаємо сьогодні в

наших спільнотах, усе ще носить на собі всі рани розп'яття. Після того як Він уперше з'явився перед своїми учнями в день Воскресіння, відсутній на той момент апостол Тома не хотів нікому повірити: «Якщо не побачу на Його руках знаків від цвяхів і не вкладу свого пальця у місце, де були цвяхи, а й руки моєї не вкладу в бік Його, – не повірю!» (Ів. 20, 25). Однак Христос говорить Томі, коли нарешті його зустрічає: «Подай сюди твій палець і глянь на Мої руки. І руку твою простягни і вклади її у бік Мій. Та й не будь невіруючий, – а віруючий!» (Ів. 20, 27). Той, хто був розп'ятий на хресті й помер, – це той самий Господь, який воскрес із мертвих. Як воскреслий, переможець смерті, Він дає себе пізнати своїм учням усіх часів і народів саме своїми ранами!

Водночас тіло воскреслого Спасителя вже не підлягає звичайним законам природи: воно проходить крізь камінь, яким був завалений вхід до гробу, не порушуючи печатей, проходить через замкнені двері до світлиці, де учні переховувалися зі страху перед юдеями (див. Ів. 20, 19). Воскреслий Христос носить на своєму прославленому тілі сліди жахливої смерті, але смерть над ним влади вже не має! Лише для того щоб виявити порожнечу Божого гробу, ангел сходить, відсуває камінь, ламає печаті й каже до мироносиць: «Не жахайтеся! Ви шукаєте Ісуса Назарянина, розп'ятого. Він воскрес, Його нема тут. Ось місце, де Його були поклали» (Мр. 16, 6).

Віра у Воскресіння Христове є основою для нашої віри у воскресіння кожної людини. Якими будуть наші воскреслі тіла у Божій славі, важко навіть собі уявити. Проте, святкуючи Пасху Господню, ми впевнені, що це буде прославлення зневаженого, відновлення розбитого і знищеного, оздоровлення зраненого. Воскреслий Христос сьогодні простягає свою життєдайну і зранену правицю до зраненої України, Його прославлені рани торкаються наших ран, які ще кровлять і болять. Розп'ятий і Воскреслий робить наші рани Своїми – і вони у воскресінні України стають прославленими ранами переможців!

Святкувати Пасху для нас сьогодні означає відчутти цілющий дотик Христової життєдайної десниці, яка пробита Його прославленими ранами. Цей доторк до наших ран вливає в нас силу ран Воскреслого, подих Того, хто смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував. Цього великого дня згадаймо слова Апостола народів: «Бо якщо ми з'єднані з Ним подобою Його смерті, то будемо і подобою воскресіння» (Рим. 6, 5). Рани тих, кого поранено з Христом, неминуче перетворяться на рани прославленого Господа: бо Христос воскрес!

...Що ключів Діви не порушив у різдві Твоім, і відчинив нам райські двері

У нашій традиції ми не відтворюємо в іконописі самої події Воскресіння. Для нас празничною іконою є зображення «Зішестя в ад». Слід зауважити, що внизу на цій іконі лежать ключі – символ Христової перемоги над смертю та силою пекла. Для Бога все відкрито: дівиче лоно, надгробний камінь, замкнені двері, людські серця... Господь бачить нашу біду – ми можемо бути впевненими в Його близькості в час

тривоги. Своєю Пасхою Він уже відчинив нам райські двері, але, для того щоб ми могли ввійти, Він потребує нашої співпраці та нашого довір'я. Отож вірмо твердо: як не стримали Христа в Його прославленому тілі ні гробні печаті, ні військова сторожа, так само нашої зраненої України не буде здатним поконати жодний агресор і окупант. Ми переможемо ворога, відбудуємо наші зруйновані міста і села, залікуємо наші рани силою і діянням Святого Духа: бо Христос воскрес!

Світло Воскресіння Христового перетворює наш смуток і наші сльози на пасхальну радість, як це сталося із печаллю жінок-мироносиць при порожньому гробі Спасителя. І ми сьогодні бачимо, що те, що з людського погляду неможливе, безнадійне, стає переможним, перетворюється на прославу Того, хто, відчинивши райські двері, дарує нам життя вічне.

Якщо Христос на хресті, серед неймовірних страждань, зміг підвести свої очі до Отця з надією, яка розвіює відчай, то й ми маймо нині сміливість промовити до воскреслого Спасителя разом із псалмоспівцем: «Бо Він не гидував, не гордував бідною бідача, і не ховав обличчя свого від нього; і коли той взивав до Нього, – слухав... І душа моя для Нього житиме; моє потомство буде Йому служити, і розповість про Господа прийдешньому родові; прийдуть, оповістять про Його добрість народові, що має народитись: Таке вчинив Господь!» (Пс. 22, 25. 29–32).

Пам'ятаймо, що наша перемога залежить не тільки від військової спроможності протистояти російським військам, а й від нашої здатності на духовному фронті відкритися Божій силі воскресіння і стати знаряддям зцілення та миру в Господніх руках:

*Мир нам сам Христос приносить,
Мир нам небо днесь голосить,
Мир той Божий всі вітаймо,
Ласку Божу прославляймо,
Чудо Боже всіх чудес:*

Христос воскрес! Христос воскрес! (Пісня «Христос воскрес! Радість з неба»).

Дорогі в Христі браття і сестри! Вітаю вас зі святом Христової перемоги над будь-яким злом і над самою смертю. Хай упевненість у перемозі буде цілющим бальзамом на всі наші рани, душевні й тілесні. У радості Воскресіння Господнього вітаю всіх наших захисників-героїв, які сьогодні на фронті та які зазнали поранення. Відкрийте серце Христові, який бачить вашу жертву та ваш біль і робить їх Своїми.

Обіймаю родини наших військових, особливо полонених і зниклих безвісти. Молюся, щоб якнайшвидше ваші рідні були віднайдені та повернулися додому. Єднайтеся з ними через молитву, бо Господь завжди близько до них.

Духовно об'єднуюся з тими, що перебувають на окупованих територіях і не мають можливості сьогодні піти до своєї Церкви, але чекають на звільнення і моляться за перемогу України. У надії на воскресіння та зі сльозами на очах обіймаю тих, хто оплакує загиблих, і воїнів-героїв, і мирних громадян, які стали жертвами злочинних дій окупанта. Вітаю наших біженців і переселенців, які плекають надію на повернення додому після перемоги та на відбудову рідного міста чи села.

Із вдячністю вітаю наших волонтерів, військових і медичних капеланів, кожного, хто на своєму місці наближає нашу спільну перемогу, хто трудиться для того, щоб допомогти ближньому в біді, як в Україні, так і в країнах поселення. Ви сильні і ми пишаємося вами! Обіймаю всіх українців – дітей, дорослих і похилих віком, чоловіків і жінок – і зичу вам, щоб, ділячись великоднім кошиком, ви відчували глибоку радість, Божу милість і благословення. Усе духовенство, усіх богопосвячених осіб і мирян в Україні та на поселеннях огортаю батьківською любов'ю. Щиро бажаю вам благословенних Великодніх свят, смачного свяченого яйця та світлої пасхальної радості!

Благодать воскреслого Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай будуть з усіма вами!

Христос воскрес! Воістину воскрес!



Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Святих мучеників Савина й Папи,
29 (16) березня 2023 року Божого